

Протокол

№

гр. София, 15.02.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9089** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 от ГПК във връзка с чл.144 АПК, на именно повикване в 10,30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. В. А. Х. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. Г. и АДВ. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Я. Ц. Е., оперативен работник при 05 РУ – СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Днес са докладвани писмени бележки постъпили в АССГ от 12.02.2021 г.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДВ. Г. и АДВ. И.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА свое определение от 04.01.2021 г.

ДОКЛАДВА свое определение от 13.01.2021 г.

ДОКЛАДВА постъпили писмени доказателства от ответника в изпълнение на указаната му доказателствена тежест на 25.01.2021 г.

ДОКЛАДВА молба от ответника, постъпила на 29.01.2021 г., с която представя доказателства за компетентността на издателя на оспорения по делото административен акт.

ДОКЛАДВА молба от ответника, постъпила на 01.02.2021 г., с която представя

писмени доказателства съставляваща административната преписка по оспорваното разпореждане.

ДОКЛАДВА молба от ответника, постъпила на 12.02.2021 г., с постъпили писмени доказателства.

СЪДЪТ към процесуалните представители на жалбоподателя: Запознати ли сте с докладваните от съда доказателства?

АДВ. Г.: Не успях да се запозная. Моля делото след съдебното заседание да ми бъде предоставено в адвокатска стая. Имаме само една молба, която искаме да представим в днешното съдебно заседание. Считаме, че в настоящият случай са налице основания за спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване към съда на Европейския съюз по смисъла на чл.267 ДФЕС. Основанието ни се гради на следните факти: по делото е безспорно, че Ш. конвенция не е ратифицирана. Има решения на Съда, но ако помислим малко върху фактическото състояние, за да стане част една конвенция от вътрешното право и да стане задължителна за Република България, тя трябва да бъде ратифицирала от нашата страна. В конкретния случай с договор за присъединяване на Република България към Европейския съюз и с условията за присъединяване към него, т.е споразумение от 2005 г. и към него има протокол за условията за присъединяване. Проблемата е, ако погледнем отношенията между една държава членка на Европейския съюз за мен е недопустимо, че решението на Съвета е съгласието от страна на държавите членки на Ш., за да може Република България да се присъедини към това споразумение. Посочил съм решението на Комисията, но то дава само съгласието на решението на комисията. Първият ми въпрос е следният: следва ли чл. 4, т. 2 от Протокол относно условията за приемането на Република България и Румъния да се тълкува, че дава правомощия на Европейския съвет да приема решения за приложението на Конвенцията, които създават задължения за държавите членки, които не са го ратифицирали. Според нас трябва да имаш и ратификация и Решение на съвета. Представям молба с искане за преюдициално запитване за тълкуване на разпоредби от Съда на Европейския съюз, с копие за другата страна.

СЪДЪТ прекъсва съдебното заседание в 10,43 минути.

СЛЕД ВЪЗОбНОВЯВАНЕ на производството в 10.48 часа и при същия състав на страните:

Съдът връчи на процесуалните представители на жалбоподателя препис от Решение №565/2014/ЕС на Европейския парламента и на Съвета от 15 май 2014г., като указа, че има и съдебна практика по същото на Съда на ЕС.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалните представители на жалбоподателя да се запознае с препис от Решението.

СЪДЪТ: Не сте цитирали актуалния регламент за прилагане на документ.

АДВ. Г.: Регламента няма отношение, защото той само казва как се работи със системата ШИС 2. Това, което мен ме притеснява, е че правното основание, което създава задължение за Република България е чл. 100 от Конвенцията, това е материалното право, а той не е ратифициран от Република България. Това решение, което ми връчихте го знам, но го нямам в предвид. Но именно това решение и което и да е било друго решение на Съвета на Европа не може да измени ратификацията на ЕП. Давам пример със С.. С. е подписала с Европейския съюз, но все пак трябва да бъде ратифицирана от държавите членки. Считам, че акта за присъединяване на

Република България не е достатъчен и тя не е изброена в акта за присъединяване. В акта за присъединяване има Приложение, с което са изброени кои Конвенции и достижения на правото на Европейския съюз се считат за приети, чл. 4 от акта не се обхваща. Вторият ми въпрос: е за разликата между изискванията на чл.100 от Конвенцията и нашия чл. 84 от ЗМВР. Третото ми искане е свързано с Х. на правата на човека, която съм описал в молбата си подробно. Представям жалба, която г-н Х. В. А. Х. е пунал към италианските власти за установяване на ситуацията с искането. Жалбата е заведена и образувано производство пред италианските власти по нея. Жалбата е подадена една седмица след датата на нотариална заверка, която е 21.01.2021 г.

АДВ. И.: Мога да проверя в момента коя е датата. Мисля, че беше по-късно, защото имаше и апостил. Точната дата на подаване е 03.02.2021 г. Нямам данни за конкретно производство все още, но имаме данни че е приета. Жалбата е подадена до италианската прокуратура на Л. в Италия.

АДВ. Г.: Има ли представени към административната преписа документи за регистрация на колата, защото при регистрацията са представени доста документи.

СЪДЪТ: Ще ви предоставя възможност да се запознаете с цялата преписка по делото. Да разбирам ли, че заявеното правно основание на разпореждането, което оспорвате не е приложимо в Република България и не може да извършва такива конфискации? Става въпрос за вътрешно право, а не за право на Европейския съюз, което да се тълкува от Съда на ЕС?

АДВ. Г.: Те са свързани, защото източника на вътрешно-правната разпоредба е Конвенцията и на практика единствената причина Република България да извърши тези справки и изземвания, е за да не наруши Ш. Конвенция, която според нас доколкото не е ратифицирано от Република България не следва да поражда задължения.

СЪДЪТ: Това се основания свързани с националното право, а не с прилагането на Европейския съюз.

АДВ. Г.: В молбата, която представих на втори и трети въпрос касаят малко по-различни аспекти, а третия касае липсата на адекватна процедура в Република България за защита на правата, като на добросъвестни лица като г-н Х. В. А. Х..

АДВ. И.: Има едно ново дело от 14.01.2020 г. на Европейския съюз, което е с точно тези два члена.

СЪДЪТ: Чл.100 от Ш., ако претендирате, че е неприложим, защо да се тълкува?

АДВ. Г.: Отговора на първият въпрос е положителен. Искане спиране, за това че има заведено дело до прокуратурата в Италия. Ще представя допълнителни доказателства за образувано производство до прокуратурата, които ще преведем и заверим.

СЪДЪТ, на основание чл. 8, ал. 3 от ГПК, препис от молбата представена днес от адв. Г. да се изпрати на ответника като му предоставя 14-дневен срок от съобщението за становище по отправеното преюдициално запитване за тълкуване на чл. 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Ш., норми на Х. за правата на Европейския съюз и чл. 4, ал. 2 от Протокола относно условията и договореностите за присъединяване на Република България и Румъния към Европейския съюз.

СЪДЪТ предвид изявлението на адв. Г. и адв. И., че не са се запознали с административната преписка и днес докладваните писмени доказателства, представени от ответника,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА приемането на административната преписка и писмените доказателства, представени от ответника за следващото съдебно заседание.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на жалбоподателя да представи доказателства по искането си за спиране на производството на основание чл. 229, ал.1, т.4 от ГПК - висящо друго производство от значение за изхода на делото, а именно производство пред прокуратурата на Л., Италия, за което му предоставя възможност в срок най-късно до следващото съдебно заседание да представи доказателства.

ПРЕПИС от молбата от името на жалбоподателя за отправяне на преюдициално запитване и молбата до италианската прокуратура, представени днес, да се изпратят на другата страна за становище в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 17.05.2021 г. от 10,30 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на страните да сочат и представят и други доказателства допустими към правния спор по делото.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,00 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: